

[Duborg.]

Det bestemmes i Lovforslaget, at de $\frac{3}{4}$ af hele Værdistigningen skal beskattes. Hvis det nu var saadan, at der var en sikker Fjerdedel, der paa en eller anden Maade gik ud, saaledes at Skatten da traadte i Kraft ved et Beløb over en vis Størrelse, var det altid noget, men det gaar slet ikke saadan efter Lovforslagets Ord, idet der af $\frac{3}{4}$ af enhver Ændring i Vurderingerne, kort sagt — det vil med den nuværende Rente-fod sige 3,37 pCt. af enhver Ændring i Vurderingerne —, skal svares en aarlig Afgift til det offentlige. Nu maa jeg dog her bede Dem erindre, at hvis vi tænker os dette Lovforslag gennemført, vil f. Eks. en Ejendom i Hvidovre, som jo ikke ligger saa langt borte, hvis den ved en ny Vurdering stiger noget, selv om det er nok saa lidt, blive beskattet af denne Stigning med godt 6 pCt. aarlig. Der er altsaa Tale om her at tage noget mere end den hele Værdistigning. Naar jeg nævner et saa højt Tal, er det, fordi de i Hvidovre i Forvejen har 20 pro mille i ordinær Skat; dertil kommer Amtsskat og Statsskat, og De vil se, at det er lykkelige Mennesker i Hvidovre, hvis en ny Vurdering sætter Vurderingssummen lidt højere, saa skal der af Stigningen svares ikke normal Rente, men godt 6 pCt. I Gentofte vil man slippe umaadelig meget billigere, idet der der svares kun 1,2 pro mille, hvorefter en saadan Stigning kun vil blive belastet med godt 4 pCt. Jeg tror, at begge disse Tal, hvad enten vi tager de 4 eller de 6 pCt., er saa langt ude over al Rimelighed, at jeg er ret sikker paa, at ikke mange i Virkeligheden vil gaa ind for disse Takster.

Men jeg vil gerne til Slutning nævne endnu en Ting, som det forekommer mig, man maa tage Hensyn til ved en saadan Værdistigningsskat, som vi jo ogsaa har for Tiden, det er altsaa ikke noget nyt, der her er Tale om, det er ganske vist en ny og, jeg er nødt til at sige, en daarlig Ordning, der her foreslaas, men vi har en Ordning nu, som er meget forstandig og ogsaa ret forsigtigt anlagt; og som giver Lejlighed til at tage 1 pCt. Hvis man imidlertid vil gaa til en Forhøjelse af denne ene Procent — og jeg forudskikker her som en Selvfølge, at enhver Forhandling paa dette Omraade maa være under den Forudsætning, at der er Tale om virkelige Værdistigninger, samfundsskabte Værdistigninger, ikke om Konjunkturstigninger, men om saadanne virkelig paa viselige Stigninger, som uden al Tvivl ikke skyldes hverken Konjunktursvingninger eller Kapital, som er nedlagt i de paa gældende Jordstykker —, vil jeg dog hen-

lede den højtærede Finansministers Opmærksomhed paa, at selv overfor saadanne Stigninger kan man dog ikke undlade at tage i Betragtning, hvad der af de samme Ejendomme svares i Forvejen til Stat, Amt og Kommune, og hvis det er Meningen, at man vil gaa op til $\frac{3}{4}$ af Værdien og fastholde det, vilde jeg dog antage, at den højtærede Finansminister vilde kunne gaa ind paa den Betragtning, at saa maa deri ogsaa være indbefattet baade den kommunale Skat, Amtsskatten og Statsskatten — saa blev der ganske vist ikke meget til Hvidovre, men der kunde blive noget mere til enkelte andre Egne. Principielt kan man dog ikke, synes jeg, gaa ind paa den Betragtning, at man paalægger en stor Ekstraskat, uanset hvor meget der betales i Forvejen. Det er en Side af Sagen, som jeg ogsaa har ment at ville gøre opmærksom paa.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Fibiger har Ordet for en kort Bemærkning.

Fibiger: Det ærede Medlem Hr. Duborg var ikke særlig heldig med den Bemærkning, han havde at gøre til mig om det, jeg havde udtalt om Grundværdistigningsskatten, idet han gik ud fra det modsatte af det, jeg havde udtalt. Jeg sagde, at Grundskyld til Stat og Kommune havde det konservative Folkeparti altid været imod, hvorimod vi ikke principielt havde været imod en Værdistigningsskat — hvad jeg havde givet Udtryk for saa sent som ved Behandlingen af den kommunale Grundskyld i 1926 —, naar Værdistigningen var konstateret ved Salg.

Finansministeren (Bramsnæs): Jeg mener, at jeg i Virkeligheden kan takke samtlige Ordførere for den Modtagelse, Lovforslaget har faaet, selv om Takken naturligvis ikke kan være lige varm til alle Sider. Jeg tror, jeg kan konstatere, at der ikke principielt har været nogen Meningsforskel i de fremsatte Udtalelser med Hensyn til, at man bør inddrage de samfundsskabte Værdier og gøre det gennem Beskatning. Under hvilken Form og i hvilket Omfang det skal ske, er der naturligvis væsentlig Uenighed om, og Uenigheden ligger vel egentlig kun, kan jeg maaske sige, paa disse Punkter, som jo kan være vanskelige nok.

Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (Lundberg) har jo principielt givet Tilslutning til Lovforslaget, men har gjort Bemærkninger om en eventuel Udvidelse af den Adgang til Fritagelse og til at give